

EL POBLE A L'AGUAIT

L'espectacle imponent que es va donar anit a la plaça de la República demostra una vegada més que el poble és amb Macià.

Totes les manifestacions de simpatia de que ha estat objecte Macià des de que va tornar a Catalunya, quan va proclamar la República, i després sempre que ha estat en contacte amb el poble en els dies solemnes i en els dies sense solemnitat, no són res comparades amb la manifestació d'adhesió que li feu anit el poble de Barcelona, en desgrecge per l'atac canallès de que l'havia fet objecte l'orgue de la covardia que respon al nom de "La Vanguardia".

Va bastar que fos llançada la nova de que els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya anaven a fer objecte de la seva simpatia el President de la Generalitat de Catalunya, perquè de tot Barcelona acudís anit una gentada imponent a retre la seva adhesió a Francesc Macià i a protestar de la campanya de injúries que havien iniciat, no poguent-se contenir més, els que amb la caiguda de la monarquia varen veure esfronats els sustentacles dels seus egoïsmes i concupiscències i reclamen per a poguer continuar vivint de la sang del poble, la presència d'una dictadura que els reparteixi sense cap responsabilitat els diners dels Ajuntaments, de les Diputacions i de l'Estat, continuant el candidat que a què es lluraren durant set anys.

Però el poble no ho permetrà. Tots els que han trobat bé l'acte de "La Vanguardia" són enemics de la llibertat de Catalunya, són enemics de la República, són genteta que no mereix cap consideració, perquè no té cap sentit ciutadà, sinó que només viu perquè li defensin els seus interessos i per tal que els els defensin contemplaria amb satisfacció que el poble que està demanant justícia fos ametrallat i canonejat.

L'acte imponent d'anit, no és una manifestació de simpatia personal a Macià, és el referendament de l'autoritat que el poble reconeix en el President de la Generalitat de Catalunya.

Els que neguin aquesta autoritat, són enemics de Catalunya. Avui només hi ha una disjuntiva: Amb Macià o contra Macià, que vol dir, amb Catalunya o contra Catalunya.

Els que vulguin anar contra Macià i per tant contra Catalunya, que siguin francs — a "La Vanguardia" se li ha de regoneixen aquesta franquesa — però que no s'estranyin si la seva actitud és replicada pel poble.

Contra el poble, és en va que s'intentí anar-hi. El poble s'ha guanyat les seves llibertats i no se les deixarà prendre. Els que intentin restaurar la Monarquia seran exterminats. Els que s'oposin a l'anhel de llibertat que el poble de Catalunya sent que s'atenguin a les conseqüències.

No tornarà ni la Monarquia ni la Dictadura, encara que es disfressés de republicana. Per impedir-ho, hi ha el poble que està a l'aguait, aquest poble que ahir vibrava electritzat a la plaça de la República, i que està esperant només un gest que li faci Francesc Macià, President de la Generalitat de Catalunya, per aixecar-se i fer el que s'hagi de fer.

El desbordament del Riu Groc ha causat un milió de víctimes

Pekin, 7. — Notícies de caràcter particular calculen en un milió les vides perdudes a conseqüència de les inundacions del Riu Groc, que es considera la major catàstrofe de quantes ha tingut que sofrir Xina. — Fabra.

No concorregueu als establiments, restaurants, bars, cafès, perruqueries, cirabotes, etc. que estan subscrits a "La Vanguardia".

L'ACTE D'AHIR AL VESPRE

El poble, sempre per Macià

Gran manifestació d'adhesió i desgrecge a la Plaça de la República

Els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya tingueren la iniciativa de reunir-se anit, a les vuit del vespre, a la Plaça de la República, per tal de palesar al President llur adhesió incommovible i expressar llur protesta pels atacs de que ha estat darrerament objecte Catalunya i el seu Govern. La ràdio assabentà els ciutadans de la iniciativa, i tot el poble, en una sola veu, acudí a tributar al seu cabdill un nou homenatge càlid.

L'acte va resultar un nou plebiscit. Des de més d'una hora abans de l'anunciada, la plaça era curulla de ciutadans. Molts, sobretot pertanyents a la classe obrera, se'n van anar, voltaven els fanals, omplien les parets i les voreres. Aquella multitud s'anava atapeint, es feia espessa, densa. Tot de converses entusiastes subratllaven, en les rotllanes, l'esponentat popular.

Dintre el Palau, tothom estava una mica nerviós. Era una alegria. La Plaça ha vist moltes hores històriques des que el Poble ha pogut recuperar-la. Però cap demostració no havia estat, potser, tan ingènua, tan simple, tan purament emocionada i sereníssima com la d'anit. Tothom — es veia bé — sentia ben endins, com una esgarriñada, la injúria feta al gran Avl. La gent va créixer més. I més. Eren molts. Eren una massa. Després, banderes, estendards, penons. "Els vaguistes de Telefons a Macià". "A baix la premsa reaccionària". I els valencianistes, i altres encara. A favor de Macià, de Catalunya, del Partit. Contra els enemics del nostre Poble. Cada nova ensenya, cada nou cartell provoca aplaudiments.

"La Vanguardia" havia dit que nosaltres, els soldats de Macià, governem "en aparença". Per a ells, és clar, com que són reaccionaris, els vots obtinguts en lluita democràtica no tenen gaire valor. Només saben comprendre que algú governa si es volta de generals analfabets.

Avui, però, després d'aquest desgrecge memorable, sabem la gent que es va congregat ahir per a honorar el President, ni la mateixa "Vanguardia" no podrà dir que governem en aparença.

Quan ja semblava del tot impossible que s'encabís ningú més a la Plaça, aparegué al balcó de la Generalitat el President Macià, que fou rebut amb una ovació indescriptible. Oneg de banderes, volar de mocadors, i una ovació i uns crits d'entusiasme que es perllongaren molta estona.

Apaivagat l'entusiasme, començà a parlar

JOSEP DENCAS

El jove diputat per l'Esquerra Republicana de Catalunya diu, amb veu vibrant, escoltada amb un gran silenci per tot el poble.

Catalans: L'acte d'avui, aquesta imponent manifestació ciutadana, l'ofrenem en desgrecge al venerable patriarca Francesc Macià.

La premsa monàrquica, aquesta premsa que va callar durant el vergonyós període dictatorial, ha volgut tacar la figura respectable del President de Catalunya.

Mentre aquesta premsa elogiava els usurpadors del Poder i els assassins del poble, Macià fou l'únic que es redreçà contra la dictadura amb una actitud viril, i per això sol hauria de mereixen el respecte de tots. (Ovació.)

Aquests atacs de la premsa reaccionària no són més que una maniobra contra l'Estatut, maniobra que fracassarà gràcies a la nostra fe en la República, en Catalunya i en el seu President, el nostre Francesc Macià, en el qual tenim la més absoluta confiança.

Una gran ovació coronà el parlament de l'orador.

JAUME AGUADE

Seguidament avança l'alcalde, ciutadà Aguadé, la presència del qual al balcó havia estat saludada, moments abans, per grans aplaudiments.

Voltat de tots els regidors i parlant en nom de l'Ajuntament en ple, l'alcalde de Barcelona diu, amb una gran energia:

Ciutadans: En nom de tot l'Ajuntament de Barcelona vint a adherir-me a aquesta manifestació de ciutadania que oferim al nostre

President en desgrecge dels atacs de que ha volgut fer-lo víctima la premsa reaccionària i monàrquica.

Heu donat una gran prova de civisme i de sensibilitat ciutadana reaccionant amb aquesta espontaneïtat i amb aquesta unanimitat i aquesta rapidesa contra els insults grollers que han volgut inferir al nostre altíssim President, el venerable patriarca Francesc Macià.

L'Ajuntament s'adhereix amb tota l'ànima a aquest homenatge, i fent constar la seva protesta per aquesta campanya indigna, proclama solemnement davant del poble, per boca del seu Alcalde, que ara, com sempre, ara més que mai, té tota la seva confiança posada en el digníssim President de la Generalitat, l'il·lustre patriarca Francesc Macià.

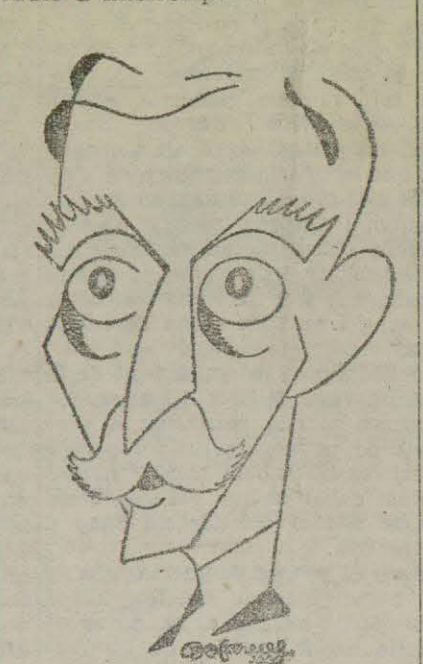
Els aplaudiments que havien interromput sovint el parlament del batlle popular de Barcelona, esclataven amb entusiasme i duraven llarga estona quan finí el seu parlament.

VENTURA GASSOL

El poble crida: "Gassol!" Gassol! I el Conseller d'Instrucció Pública ha d'accedir, a la fi, als requeriments interromputs de la gran multitud que omple de gom a gom la Plaça.

No he de parlar—diu—però vosaltres ho demaneu...

L'ovació que esclata obliga l'orador a interrompre's.

—No havia de parlar, però el President m'ho mana i he d'oïre, perquè, catalans, hem de tenir ben present que cal que tots oïem sempre allò que ens mani el nostre President.

L'ovació que esclata és indescriptible i dura llarga estona.

Una informació del "Full Oficial"

Lluís Companys comenta l'actualitat social i política

"Aquest diari fou un dels que exaltaven la figura repugnant de Martínez Anido, i trobava bé l'aplicació del crim des de l'esferes de Govern" ha dit el cap de la minoria d'Esquerra Republicana referint-se a "La Vanguardia"

En l'edició del "Full Oficial" d'aquí a la volta, són coses incidentals i passatgeres, no és altra cosa que els efectes de la villana història de l'ordre públic a Catalunya: Montjuïc, Ferrer, Martínez Anido.

—Així vos creieu possible una virada eficaç en l'obrerisme català i en els seus mitjans de lluita?

—Jo tinc plena fe en l'espedidor de la Catalunya obrera. Sóc optimista.

Ja ho veieu. Amb tot i l'extraordinària sensibilitat del poble català, ací no s'han succeït els fets d'altres llocs, ni s'ha hagut de declarar l'estat de guerra ni la suspensió de garanties.

Podem estar satisfets i segurs. Catalunya, sota la nostra direcció interna, fruita de gran prosperitat. Estic ben segur d'això.

—Deieu estar assabentat del solt d'un diari del matí que atribueix a elements de l'Esquerra el propòsit d'assaltar el Govern civil?

—Tot ço que s'ha dit és fals. Assaltar el Govern civil! Sembla mentida que es parli seriósament d'aquests rumors. El governador civil és un home de lleis, que té grans condicions. Ho ha demostrat i suposo que continuarà demostrant-ho.

—I els atacs a Macià declarats i encoberts, d'estaments tan diversos, però que en això coincideixen?

—Macià continua essent el símbol dels catalans. És l'alta, l'única

figura de Catalunya, que li deurà el reconeixement de la seva personalitat.

Nosaltres no som altra cosa que els humils deixebles i admiradors d'aquest moment, que és tot un poble.

—Deixant per aclarides aquestes qüestions, volem dir-me la impressió i l'estat en què es troba la discussió de l'Estatut a la Cambra?

—Crec que dimarts s'acabarà la discussió de la totalitat del projecte constitucional. S'ha de discutir encara la totalitat de cada un dels títols, que són deu, i a raó de tres torns en pro i tres en contra, són seixanta discursos més de totalitat.

A més, l'articulat i les esmenes, que són moltíssimes.

Per això convé que el Parlament es doni compte de la necessitat d'èsser concisos, concrets, debatent cada punt amb un argument, sense peroracions inútils.

—Però l'Estatut, certament, quan començarà a discutir-se?

—L'esmena dels senyors Xirau i Alomar, que dona entrada a l'Estatut de Catalunya, començarà a discutir-se, crec, aquesta setmana. El senyor Xirau ha fet un treball laboriós i intel·ligent que cal remarcar. Aquesta setmana crec que parlaran els diputats catalans senyors Xirau, Abadal i Humbert Torres.

Les impressions que tinc respecte de l'aprovació, són excel·lents.

—Saludo des d'aquí tots els catalans i els valencianistes, que veig que també són en aquesta Plaça, i us felicito a tots per haver reaccionat tan magníficament contra la campanya d'aquests elements denigrants i denigrats.

Tots vosaltres heu comprès que donar ara una bufetada a Macià és donar una bufetada al mig de la cara de Catalunya. Però no, President, no heu de tèmper res, car sou massa alt perquè puguin arribar-hi! No veieu que són gent massa avesada a arrossegar-se pel fang que hi havia als peus del tron de l'ex-rei Alfons, perquè puguin arribar fins al símbol de llibertat, de generositat i de justícia que sou vos?

Tots els que hem pres part en aquesta manifestació, en aquesta conjuració, hem d'estar decidits a fer el que el President ens mani, costi el que costi, sigui el que sigui, per Catalunya, per la justícia social i pels pobles lliures d'Ibèria.

Trenquen les vostres relacions amb les cases comercials que s'annuncien a "La Vanguardia".

FRANCESC MACIÀ

En anunciar que parlaria el President, la gent va descobrir-se, unànime. Gorres i capells queien en les mans enardides. Una ovació imponent, d'aquelles que només sol dedicar a ell el Poble de Catalunya, acollí Francesc Macià. Durà molt, amb intermitències, tingué moments frenètics de voleiar de mocadors, posà llàgrimes en molts ulls... Per fi, restablert el silenci — un silenci encara més punyent després de la remor i les exclamacions isolades — el President pogué parlar... Ho féu amb emoció visible.

Saluda Catalunya i els pobles germans i, després d'agrair sentidament l'acte de desgrecge, no pas perquè l'atac hagués anat a la seva persona, sinó per la seva representació de President de la Generalitat, que li era confirmada solemnement pel Poble congregat allí va expressar la seva satisfacció perquè el poble de Barcelona no és egoïsta, sinó que es confia als seus mandataris quan aquests posen el cor a interpretar-lo.

"Veureu que si s'aprova l'Estatut Catalunya s'alliberarà en tots els ordres. Aquesta llibertat de Catalunya, com he dit sempre, anirà acompanyada de la justícia social que he promès, necessària a tots els estaments però sobretot als necessitats, als obrers".

"Catalunya donarà als obrers aquelles institucions i aquelles llibertats a què tenen dret. El benestar i la instrucció han d'ésser iguals per a tots. L'obrer ha estat abandonat pel règim monàrquic i pels partidaris d'aquell règim que encara combaten la classe obrera. Cal enlairar l'obrer. L'Estatut realitzarà aquest ideal que porto al fons del meu cor".

"Amb l'Estatut, l'obrer tindrà el dret d'intervenir com el pertoca en l'organització del treball. És clar que Catalunya sofrirà les conseqüències de la crisi mundial com tots els altres pobles. Però els espectacles que ara hem hagut de presenciar no es repetiran mai més."

"L'obrer ha d'estar preparat per ocupar els més alts llocs de representació pública."

"L'atac no ha anat contra la meua persona, sinó contra l'Estatut, que és la temptativa suprema per alliberar el nostre Poble en una convivència cordial. Hi ha gent poc comprensiva i molt egoïsta. Però pensem que a mi, hi hagi el conflicte que hi hagi, ningú no em farà retrocedir ni una mil·límetre dels meus ideals de millorament dels meus ideals de sempre."

"Ara Catalunya s'alliberarà i es farà la seva llei (crits de "Visca la Llei Catalana!"). Aquesta llei no podrà ésser injusta ni protegir els egoïsmes de ningú perquè no ho permetrà Catalunya, perquè no ho permetrà el Poble. No, nosaltres no tolerarem injustícies. (Grans aplaudiments). Llavors, el President que hi hagi i tota autoritat, sigui qui sigui, haurà de complir la Llei". (Aplaudiments).

En arribar a aquest punt del seu discurs, el President va ésser interromput llarga estona per crits diversos. Semblava, més que mai, l'Avl del Poble. Cadascun li volia explicar, a grans crits, allò que desitjava. Cadascun volia fer arribar a ell les seves queixes.

Macià reprèn el seu discurs, amb emoció accentuada:

"L'article de 'La Publicitat' (Veus del públic: 'També, també de 'La Publicitat')... al de 'La Vanguardia' no s'havia de prohibir. El Governador volia prohibir-lo jo li vaig pregar que no ho fes. Els homes conscients, liberals i democràtes han de permetre que la premsa exposi el que ella vulgui. Que digui el que vulgui la premsa contrària. El Poble que jutgi tot el que diu la premsa i els atacs de cadascun. La sanció, ara, vosaltres la doneu en aquest moment."

"Mentre l'Estatut no s'aprovi, la Generalitat no té facultats de cap classe. Només té un poder moral. Però en aquest Estatut la Generalitat tindrà aquest poder."

Va acabar demanant prudència, unió al voltant de l'Estatut i ordre. Quan l'Estatut serà aprovat — a aquestes foren els seus darrers mots — ja sabeu que Francesc Macià és un home que, passi el que passi, serà lleial amb els seus ideals."

Un nou voleiar de mocadors, capells i gorres, un crit unànime de visca, una ovació delirant cobrí els darrers mots comensos de Macià. Quan l'afecte del Poble envers Macià s'hagué exterioritzat bona estona, començà la desfilada en bon ordre.

Acabada la demostració popular, els elements directius de "La Falg"

Subscripció oberta per la Comarca de l'Esquerra Republicana de Catalunya pels vaguistes de la Telefónica

	Ptes.
Suma anterior	531.15
Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament de Barcelona.	31.25
Josep Dencas	31.25
Ventura Gassol	31.25
Joan Casanoves	31.25
Un ciutadà d'Esquerra ...	31
Un ciutadà d'Esquerra ...	25
Araceli Seguí	15
Joan Puig (abonat que es dona de baixa)	5
Josep Castanyer Prat (no abonat)	10
J. Vígas Rabada (id.)	5
Pere Sorribas (id.)	5
Total	745.90

pujaren a saludar el President de Catalunya i li feren ofrena d'un document redactat en aquests termes:

Al President del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Honorable President:

Una vegada més, els catalans de cor, em d'agrair-vos tot el que heu fet i esteu fent per a portar a Catalunya la consideració del poble lliure, la categoria de guta entre els altres pobles i la glòria de resoldre d'una manera justa i avançant-se al món la qüestió social.

En aquesta hora d'esperança i de fermesa, als catalans amb evident menyspreu de les més elementals normes de ciutadania i patriotisme, han gosat llançar palatades de fang a Vós, que sou el símbol, fet carn viva, del nostre esperit.

Aquest fang ha caigut ja al nostre i a l'ànima dels antics servents de la monarquia borbònica. Esteu massa alt perquè pogués ésser al·lucinant. Però l'intent del greuge l'hem sentit tots en el nostre cor. I ara volem en retre-us un altra vegada l'homenatge que mereixeu amb escreix, testimoniar-vos la fe inextingible en els alts destins de Catalunya i la fervorosa confiança en Vós que en sou la més volguda i fidel fermança.

"La Falg", Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya — Esquerra Republicana de Barcelona — Casal Català del Prat de Llobregat — Centre República Català del Districte 5.º — Casal Català d'Esquerra del Poblet — Foment Republicà del Districte 7.º — Casal Català Martinenc — "El Poble", setmanari — Centre d'Esquerra del districte 5.º — Centre d'Esquerra Republicana del districte 8.º — Casal d'Esquerra Republicana del districte 1.º — Grup Bach de Roda de Molins de Rei. — Els Valencianistes de Barcelona — Centre República Català de Molins de Rei — Centre d'Esquerra Republicana del districte 9.º — Casal d'Esquerra Republicana del districte 6.º — Casal Federal del Guinardó — Unió Republicana Catalanista de Juncadella — Centre d'Esquerra Republicana de Sant Gervasi — Centre d'Esquerra Republicana del Port — Centre d'Esquerra Republicana de Les Corts. — Aveng Democràtic de St. Andreu — Centre d'Esquerra Republicana del districte 2.º — Joventut del Foment Republicà de Sans — Casal Català d'Esquerra Republicana de Les Corts — Comitè d'Esquerra Republicana de la Comarca del Pla de Barcelona — Centre Català d'Esquerra del districte 4.º — Ateneu Empordanès — Casa del Poble de Somorrostro — Casal Català de l'Esquerra de l'Empíria — Esquerra Republicana del Masnou Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou — Centre d'Esquerra Republicana de Colliablanc — Ateneu Popular del districte 4.º — Ateneu Català República d'Horta i Santa Eulàlia — Esquerra Republicana d'Esplugues — Centre República Català de Badalona — Casal Republicà de Sarrià — Casal d'Esquerra Republicana del Camp de Grasot — Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, de St. Adrià del Besòs — Centre República Federal Adriàne — Ateneu Republicà Federal del districte 9.º — Ateneu Pi i Margall de la Barceloneta — Centre d'Esquerra Republicana del Camp de l'Arpa — Centre Català d'Esquerra del Clot — Joventut d'Esquerra del districte 5.º — Centre Català República Català de Verdun — Centre Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte 11.º — Ateneu Republicà de Gràcia — Estat Català de Sabadell — Casal Català d'Esquerra de Sabadell — Agrupació d'E. R. de C. del districte 11.º barri del Suredor — Joventut Els Nétos dels Almogàvers — Centre Català d'Esquerra Republicana d'Hostafranca — Agrupació ciclista Montjuïc — Ateneu Republicà de la Bonanova — Esquerra Republicana de Santa Coloma de Gramenet — Esquerra Rep.

Seguents a la plana 4

ELS EXTREMS ES TOQUEN

per Mele

—I si ens anéssim a afegir a "La Vanguardia"...